

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 17. Monasteria in Commendam data.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Episcopi illo ordine sedeant, quem ^{Sæculum XI.} ipforum Metropolitæ tenent. Tandem ^{A. C. 1027.} damnatur abusus circa Oratoria domestica; nam viri potentes ambitiose jubebant campanas pulsari, congregari populum, Officium celebrari, quin & Baptismum conferri, putantes sufficere, quod in tali loco Crux auctoritate Patriarchæ vel Episcopi collocata fuisset. Itaque secundum hoc Decretum: Episcopi ejusmodi licentiam nemini tribuant. Presbyteri sub pœna Depositionis non præsumant, in illis Oratoriis aliud Officium, nisi solam Missam, & quidem diebus non Festis, celebrare. Laicis, qui huic Legi se non submiserint, Anathema denunciatur. Hæc Constitutio, quæ nomina viginti duorum Metropolitaram, & novem Archiepiscoporum, eam recipientium, præfert, de more illius ætatis Sigillo plumbeo munita, atque mense Januario, anno mundi 6536. Salutis millesimo vigesimo septimo data est.

§. XVII.

Monasteria in Commendam data.

In eadem Constitutione agitur de Monasteriis, quæ in Commendam Exteris committebantur. Cujus moris seu abusus exordium ad Iconoclastas referebatur, præsertim ad Constantinum Copronymum, illum Monachorum hostem infensissimum.

*Jo. Antioch.
tom. I. Mon.
Gr. Cotel. p.
170.*

Sæculum XI. fenissimum. Ea Hæresi extincta, Bona
A.C. 1027. Monasteriis reddita fuere; verum ex il-
 lo tempore tum Imperatores, tum Pa-
 triarchæ adsueverunt, Monasteria & Ho-
 spitia viris potentibus & magna charita-
 te præditis committere, non eo quidem
 consilio, ut Sacrorum locorum redditibus
 suas opes augerent, sed ut collapsa re-
 staurarent, atque eorum Benefactores
 essent & Præsides. Inde postmodum na-
 tus est prætextus Monasteria, & primo
 quidem minora, tum etiam omnia, exte-
 ris, sive Episcopis, sive Laicis, viris ux-
 ores habentibus, feminis, quin etiam Pa-
 ganis, conferendi. Ejusmodi Bona Com-
 mendatario ad tempus vitæ suæ conce-
 debantur, & quandoque ab initio una
 persona alteri substituebatur. Dabantur
 viris monasteria feminarum, & feminis
 monasteria virorum. Non nunquam una
 persona plura possidebat monasteria. Hi
 Donatarii, quos *Charisticarios* appella-
 bant, omnibus fructibus fruebantur, nec
 cuiquam rationem reddere tenebantur.
 Et nihilominus sæpe nec sarta tecta Ec-
 clesiarum aut ædium conservabant, ne-
 cessaria ad Divinum Officium peragen-
 dum non præbebant, eleemosynas de mo-
 re distribui solitas non erogabant, vitæ
 subsidia ipsis monachis subtrahebant, qui
 rebus necessariis destituti Regulæ rigo-
 rem relaxabant. Idem Donatarii Abbati-
 bus

bus dominabantur, & ad suscipiendos quoscunque monachos, clientes suos, co-
gebant, aut ad concedenda habitacula Sæcularibus, sæpe monachis numero non inferioribus, compellebant.

Sæculum XI.
A C. 1027.

Hinc Episcopi, in Concilio Constantinopolitano mense Januario, anno millesimo vigesimo septimo, querebantur, quod *Charisticarii*, Monasteriorum censibus in commodum proprium adhibitis, ea penitus perderent, & in ædes Sæcularium verterent, monachis ob inopiam dilabi coactis. Itaque Synodus monachis potestatem fecit contra Charisticarios actionem movendi, qua eos ad damna Monasteriis illata resarcienda compellerent, vel omnino iisdem possessionem sententia Judicis adimerent. Verum in hac causa neutiquam Judices sæculares, sed Patriarchæ Synodum adire jubentur.

In alia Constitutione mensis Novembris, Indictionis undecimæ, nempe ejusdem anni 1027. Alexius Patriarcha *Charisticariis* prohibet, ne sua monasteria aliis traderent. Quippe non nulli ea tanquam Bona profana venundabant. Præterea nulli viro feminæve, cujusque conditionis, distincti sexus monasterium possidere liceat. Nemo fundos, ad Monasteria pertinentes, nisi accedente auctoritate Patriarchæ vel Metropolitæ, alienet.

Sæculum XI. net. Tandem Episcopi, qui Monasteria,
A.C. 1027. Metropolitaram beneficio, tenent, ea re-
 stituant, si aliquando Metropolitæ, dum
 ad conservandam Rempubliacam plurima
 præstare coguntur, indigere incipiant.
 Hæc Constitutio, Metropolitæ sexdecim,
 & Archiepiscopis (*) quinque præsentibus,
 lecta, atque mense Novembri Indi-
 ctione undecima eodem anno millesimo
 vigesimo septimo data.

§. XVIII.

*Mors Constantini. Romanus Argyrus
 Imperator.*

Cedr. p. 719.
p. 721. Anno sequente e vivorum numero abiit
 Constantinus Imperator, postquam
 cum Fratre suo annis quinquaginta, &
 solus annis tribus regnasset, totus volu-
 ptatibus immerfus. Nihil supra equo-
 rum cursus & ludos amabat, semper syco-
 phantarum & parasitorum turba circum-
 datus. Præfecturas & præcipua Reipu-
 blicæ munera spardonibus crapulosis aliis-
 que indignis hominibus committebat.
 Subito morbo correptus nona Novem-
 bris anno a mundo condito sexies mil-
 lesimo quingentesimo trigesimo septimo,
 Jesu Christi millesimo vigesimo octavo,
 cum

(*) Sæpius occurrit, alios in Ecclesia Orien-
 tali fuisse Metropolitæ & alios Archiepiscopos,
 atque illi his fuisse majores videntur.